Diumenge 28 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 10,17-30): Un dia Jesús havent sortit de camí, corregué cap a ell un, i agenollant-se-li, li demanava: «Mestre bo, què haig de fer per a aconseguir la vida eterna?». I Jesús li digué: «Per què em dius bo? Ningú no és bo sinó un, Déu. Saps els manaments: no matis, no adulteris, no robis, no diguis fals testimoni, no cometis frau, honora el pare i la mare».

Però ell li digué: «Mestre, totes aquestes coses les he guardat des de la meva jovenesa». I Jesús, havent-se'l mirat, l'estimà, i li digué: «Una sola cosa et manca: ves, tot el que tens ven-ho i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel; i vine, segueix-me». Però ell, apesarat amb aquestes paraules, se n'anà trist, ja que tenia moltes possessions.

I mirant a l'entorn, Jesús diu als seus deixebles: «Que difícilment els qui tenen riqueses entraran en el regne de Déu!». Però els deixebles quedaren sorpresos per les seves paraules. I Jesús, responent de nou, els digué: «Fills, que difícil que és entrar en el regne de Déu. És més fàcil que un camell entri pel forat d'una agulla que no pas un ric entri en el regne de Déu». I ells quedaven més i més impressionats, dient els uns als altres: «I qui pot salvar-se?». Jesús, mirant-los, digué: «Per als homes és impossible, però no per a Déu, que per a Déu totes les coses són possibles».

Pere començà a dir-li: «Mira que nosaltres ho hem deixat tot i t'hem seguit». Diu Jesús: «En veritat us dic: no hi ha ningú que deixi casa, o germans o germanes, o mare o pare, o fills, o camps a causa de mi i de l'evangeli, que no rebi cent vegades ara, en aquest temps, en cases i germans i germanes i mares i fills i camps, enmig de persecucions, i en el segle venidor la vida eterna.»

© Albada Editorial / evangeli.net

«Se n'anà trist, ja que tenia moltes possessions»

Mn. Xavier SERRA i Permanyer
(Sabadell, Barcelona, Espanya)

Avui veiem com Jesús —que ens estima— vol que tots entrem al Regne del cel. Per això aquest advertiment tan fort als “rics”. També ells són cridats a entrar-hi. Però sí que tenen una situació més difícil per a obrir-se a Déu. Les riqueses els poden fer creure que ho tenen tot; tenen la temptació de posar la pròpia seguretat i confiança en les seves possibilitats i riqueses, sense adonar-se'n que la confiança i seguretat cal posar-les en Déu. Però no sols de paraula: què fàcil és dir «Sagrat Cor de Jesús, en vos confio», però què difícil es fa dir-ho amb la vida. Si som rics, quan diguem de cor aquesta jaculatòria, mirarem de fer de les nostres riqueses un bé per als altres, ens sentirem administradors d'uns béns que Déu ens ha donat.

Acostumo a anar a Veneçuela a una missió, i allà realment —en llur pobresa, en no tenir gaires seguretats humanes— les persones se n'adonen que la vida està penjada d'un fil, que la seva existència és fràgil. Aquesta situació els facilita veure que és Déu qui els dóna consistència, que llurs vides són en les mans de Déu. En canvi, aquí —en el nostre món consumista— tenim tantes coses que podem caure en la temptació de creure que ens donen seguretat, que ens sosté una gran corda. Però, en realitat —igual que els “pobres”—, estem penjant d'un fil. Deia la Mare Teresa: «Déu no pot omplir on ja està tot ple d'altres coses». Tenim el perill de tenir a Déu com un element més en la nostra vida, un llibre més en la biblioteca; important, sí, però un llibre més. I, per tant, no considerar-lo en veritat com el nostre Salvador.

Però tant els rics com els pobres, ningú es pot salvar per si mateix: «I qui pot salvar-se?» (Mc 10,26), exclamaran els deixebles. «Per als homes és impossible, però no per a Déu, que per a Déu totes les coses són possibles» (Mc 10,27), respondrà Jesús. Confiem-nos tots i del tot a Jesús, i que aquesta confiança es manifesti en les nostres vides.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La pobresa va acompanyar el Crist a la creu: amb Crist fou sepultada, amb Crist ressuscità, amb Crist va pujar al cel. Les ànimes que s’enamoren de la pobresa reben, encara en aquesta vida, lleugeresa per volar al cel» (Sant Francesc d’Assís)

- «El jove no es va deixar conquerir per la mirada d’amor de Jesús, i així no pogué canviar. Només acollint amb humil gratitud l’amor del Senyor ens alliberem de la seducció dels ídols: prometen vida, però causen la mort» (Francesc)

- «(...) En els tres Evangelis sinòptics, la crida de Jesús adreçada al jove ric perquè el segueixi amb l'obediència del deixeble i l'observança dels preceptes, es relaciona amb la crida a la pobresa i a la castedat. Els consells evangèlics no es poden separar dels manaments» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.053)